

Draga braćo i sestre,

Vazmeno vrijeme danas doseže svoje ispunjenje u svetkovini Duhova. Kako bi se istaknula povezanost ovoga spasenjskog događaja, Evanđelje nas ponovno vraća na „prvi dan u tjednu“ (Iv 20,19), odnosno na novi dan kada se uskrsli Isus ukazao učenicima i pokazao im „ruke i bok“ (r. 20). Gospodin objavljuje svoje proslavljeno tijelo, osobito svoje rane; znakove raspeća. Ti znakovi muke, snažniji od riječi, sada su preobraženi: Onaj koji je bio mrtav živi zauvijek.

Ugledavši Gospodina, i učenici su ponovno oživjeli. Bili su zatvoreni u dvorani Posljednje večere, obuzeti strahom, ali Isus dolazi i staje među njih, premda su vrata bila zatvorena, te ih ispunja radošću. On prolazi kroz našu „smrt“, otvara grob i širom ga raskriljuje ondje gdje više nije bilo izlaza za nas. Krist svoje djelovanje prati riječima: „Mir vama!“ (r. 19), a odmah potom dahne u učenike Duha Svetoga. Uskrsli je pun života. Nakon što je pokazao da je kao pravi čovjek uskrsnuo od mrtvih, daruje Božji život kao ljubljani Sin Očev koji je radi nas postao naš brat i Otkupitelj. U istoj dvorani u kojoj je ustanovio novi i vječni savez, Isus izljuje Duha. Mjesto Posljednje večere i izdaje postaje preobraženo; grob Apostola postaje za cijelu Crkvu krilo Uskrsnuća. Pedesetnica je stoga vazmena svetkovina i svetkovina Tijela Kristova, koje smo po milosti svi mi.

Slaveći ovo otajstvo, želio bih se zadržati na tri aspekta.

Prije svega, Duh Uskrsloga jest Duh mira. Krist po svom vazmenom otajstvu ponovno uspostavlja mir između Boga i čovječanstva, a Duh Sveti taj mir izljuje u naša srca i širi ga po svijetu. Taj mir proizlazi iz oprostjenja i vodi oproštenju. Počinje oprostjenjem koje daje sam Isus, kojemu smo izdajom, osudom i raspećem okrenuli leđa. Iznenadujući nas svojom ljubavlju, uskrsli Gospodin kaže: „Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se“ (Iv 20,23). Tim riječima Isus nas uključuje u Božje djelo, jer samo Bog može opraštati grijeh (usp. Mk 2,7). Ta se vlast daje kao znak sveopćeg pomirenja: Gospodin izljuje Duha mira od početka do kraja povijesti, jer onaj koji je sve otkupio od smrti nikoga ne isključuje. Duh Sveti je Gospodin i darovatelj života još od stvaranja, kada je lebdio nad vodama (usp. Post 1,2); a sada, obnavljajući stvorenje, preobražava povijest svijeta. Pedesetnica se tako očituje kao svetkovina Novoga saveza, saveza između Boga i svih naroda svijeta. Dok šum s neba, vihor i ognjeni jezici u dvorani podsjećaju na drevne znakove sa Sinaja (usp. Dj 2,2–3; Izl 19,16–19), Božji sveti zakon sada je upisan u naša srca, urezen Duhom slovima ljubavi u Kristovo tijelo i u njegovo tijelo — Crkvu.

Taj zakon je zakon mira: dvostruka zapovijed ljubavi koju nam Duh doziva u pamet svakim otkucajem srca. Zato možemo moliti: „Veni Sancte Spiritus“ — „Dođi, Duše Sveti“, jer nam je već darovan. Možemo za njim čeznuti jer nam je već obećan. Možemo ga primiti jer je on blagi gost duše.

Druga točka jest da je Duh Uskrsloga Duh poslanja. „Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas“ (Iv 20,21), kaže Gospodin. Tako smo uključeni u Isusovo poslanje, poslanje Onoga koji dolazi od Boga i po snazi Duha vraća se Bogu; Duha koji izlazi od Oca i Sina i koji se s njima zajedno časti i slavi kao jedan Bog. Duh Sveti je živa Kristova ljubav koja nas ispunja, potiče i nosi u našem poslanju (usp. 2 Kor 5,14). Dok Apostolima daje snagu propovijedanja (usp. Dj 2,4), isti Duh čovječanstvu naviješta riječ spasenja. Sada, kada su Apostoli primili dah Uskrsloga, navještaj izbija s njihovih usana, nošen glasom Petra i onih koji su s njime. Već na sam dan Pedesetnice Apostoli počinju naviještati Isusa raspetoga i uskrsloga. Drugim riječima,

„veličanstvena djela Božja“ (Dj 2,11) sažeta su u otkupljenju koje započinje vjerom. Prvo djelo Duha Svetoga u nama jest vjera kojom ispovijedamo: „Isus je Gospodin!“ (1 Kor 12,3). Ta vjera živi i očituje se u svakom dobrom djelu, u svakom činu milosrđa i kreposti. Božje djelo smo stoga svi mi koji smo danas došli iz svih krajeva svijeta, pozvani za stol Gospodnji, okupljeni da slušamo njegovu riječ i poslani da o njoj svjedočimo posvuda.

Dragi prijatelji, doista smo suradnici Evanđelja: cijela Crkva njegov je protagonist, a ne samo čuvar. Po snazi Duha Svetoga naš navještaj ispunjen je radošću i nadom, jer mi, da, upravo mi, jesmo novost svijeta, svjetlo i sol zemlje (usp. Mt 5,13–14). Ne zbog vlastitih zasluga ili povlastica, nego zbog riječi Gospodnje koja posvećuje grešnika, liječi gubavca i onoga koji ga je zatajio pretvara u apostola. Jasno vidimo da postoje promjene koje svijetu ne donose novi život, nego ga čine starim kroz zabludu i nasilje. Ipak, Duh Sveti prosvjetljuje umove i ulijeva novu životnost u naša srca. Tako preobražava povijest i otvara je spasenju, daru koji Gospodin nudi svima. Poslanje Crkve svjedoči o toj ponudi, pretvarajući zbrku svijeta u zajedništvo s Bogom i međusobno zajedništvo među ljudima.

To poslanje započinje navještajem istine o Bogu i čovjeku, jer Duh Uskrsloga jest „Duh istine“ (Iv 14,17), kojega nam je sam Gospodin obećao moleći za jedinstvo svoje Crkve, jedinstvo utemeljeno na Božjoj ljubavi, izvoru naše ljubavi. Duh, koji je govorio po prorocima, uvijek promiče jedinstvo u istini, jer u nas usađuje razumijevanje, sklad i dosljednost života. Kako uči sveti Augustin: „Duh Sveti htio je da to bude znak njegove prisutnosti“ (Govor 269,1): dar jezika koji se razumiju u jednoj vjeri. Branitelj nas čuva od svega što priječi to razumijevanje, od podjela, licemjerja i prolaznih pomodarstava koja zamagljuju svjetlo Evanđelja. Istina koju nam Bog daje tako postaje oslobađajuća riječ za sve narode, poruka koja iznutra preobražava svaku kulturu.

Duh Uskrsloga ne izljevava se jednom zauvijek, nego trajno. Kao što je Euharistija živa Kristova prisutnost koja nas neprestano hrani, tako Duh Sveti utiskuje svoj biljeg u nas po krštenju koje nas čini kršćanima; po potvrdi koja nas učvršćuje kao svjedoke; i po svetom redu koji oblikuje službenike i pastire Božjega naroda. U svakom sakramentu on je „dator munerum“ - darivatelj darova, izvor svetosti koji po molitvi, djelima milosrđa i proučavanju Božje riječi umnaža darove i karizme. Kako uči Apostol: „Svakomu se daje očitovanje Duha na korist svima“ (1 Kor 12,7). Upravo zato smo Crkva, jedno tijelo koje živi u Bogu i služi svijetu. Zahvaljujući Duhu možemo svima donijeti pravi mir i istinu koja spašava samoga Krista Gospodina.

Dragi prijatelji, molimo danas gorljivim srcem da nas Duh Uskrsloga spasi od zla rata, koje se ne pobjeđuje nadmoći sile, nego svemoći ljubavi. Molimo da oslobodi čovječanstvo od bijede koja se ne otkupljuje neizmjernim bogatstvom, nego nepresušnim darom. Molimo da nas izliječi od pošasti grijeha spasenjem koje se svim narodima naviješta u Isusovo ime. To je milost koja je Apostolima ulila hrabrost; neka istu hrabrost ulije i nama, danas i uvijek, po zagovoru Marije, Majke Crkve.